

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 1/2022
08.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда судија Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Бојан Шкркић, адвокат из ..., ул. ... бр. ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2880/2021, донео је 08.04.2022. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор предлагача АА из ... за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2880/2021, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Образложење

Предлагач је 16.03.2022. године поднео Врховном касационом суду приговор ради убрзавања поступка у предмету овог суда Рев2 2880/2021, са предлогом да се усвоји његов приговор, утврди повреда права на суђење у разумном року у наведеном предмету, наложи поступајућем судији предузимање процесних радњи ради убрзавања поступка, одреди првенство у одлучивању и обавезе Република Србија да му накнади трошкове поступка у износу од 9.000,00 динара, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

Одлучујући о приговору предлагача на основу одредаба чл. 7, 9, и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни касациони суд је закључио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка утврђено је да је тужилац АА (овде предлагач) поднео тужбу Првом основном суду у Београду 27.03.2015. године, против туженог „Dealex“ ДОО, ради накнаде неисплаћене зараде. Првостепена пресуда П1 967/2015 донета је 01.06.2018. године и експедована је странкама 30.07.2018. године. Незадовољни првостепеном пресудом, пуномоћници странака су благовремено изјавили жалбе, па су списи предмета достављени Апелационом суду у Београду 28.01.2019. године. Другостепени суд је, одлучујући о жалбама парничних странака, донео 04.10.2019. године решење Гж1 263/2019 којим је укинуо првостепену пресуду у ставу I, II и III изреке, а потврдио решење садржано у ставу IV изреке и предмет у укинутом делу вратио првостепеном суду на поновно суђење. У поновном поступку првостепени суд је донео пресуду П1

3430/2019 од 01.07.2020. године којом је у целости усвојио тужбени захтев тужиоца. Поднеском од 07.08.2020. године пуномоћник тужиоца је тражио исправку првостепене пресуде, што је и учињено решењем од 21.09.2020. године. Незадовољан првостепеном пресудом, тужени је, преко пуномоћника, изјавио жалбу и након тога су списи предмета достављени Апелационом суду у Београду. Одлучујући о изјављеној жалби, другостепени суд је 26.02.2021. године донео пресуду Гж1 3638/2020, којом је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев. Тужилац је 29.04.2021. године изјавио ревизију и након тога су списи предмета достављени Врховном касационом суду 02.11.2021. године. Одлука у предмету Рев2 2880/2021 донета је 24.03.2022. године и отправљена је из суда 04.04.2022. године.

Имајући у виду напред утврђено, у контексту садржине одредаба чл. 1, 4. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је одбио приговор предлагача, јер је предмет на који се односи приговор за убрзање поступка окончан пре одлучивања о овом приговору, у року прописаном чланом 7. истог закона, имајући при томе у виду дужину трајања поступка пред Врховним касационим судом (непуна четири месеца), као и поступка у целини.

Наиме, приговор ради убрзавања поступка, као једно од средстава којима се штити право на суђење у разумном року, има првенствено превентивно дејство јер служи убрзању поступка, а затим и компензаторно дејство. У конкретном случају, предлагач је у приговору тражио убрзавање поступка у предмету овог суда Рев2 2880/2021, у коме је поступак окончан 24.03.2022. године и одлука је отправљена из суда 04.04.2022. године.

Како је приговор остварио своју сврху, јер је одмах после његовог изјављивања донета ревизијска одлука, применом одредбе члана 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку. Стога је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић,с.р.**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе Врховном касационом суду у року од 8 дана од дана пријема овог решења

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић